

මහියංගන වැදි පෙරහැර ඇසුරින් වැදි සමාජ විපර්යාසය

එම් .එම් තරංගා නදීශානි කරුණාතිලක

ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්ව විද්‍යාලයේ ශාස්ත්‍රපති පරීක්ෂණය සඳහා
සිංහල විෂය යටතේ ඉදිරිපත් කරන නිබන්ධනය යි.

2011

මේ ශාස්ත්‍රීය නිබන්ධනය ව්‍යාපාරික යනාදියේ

..... තුළින් මා අතීත කෘතියක

..... 'ඉන්ද්‍රිය ලෝක වල්ල' යන ව්‍යාපෘතියේ

ගේ සුපරීක්ෂණය යටතේ මා විසින් සම්පාදනය කරන ලද බවත්, පර්යේෂණය කොටස් වශයෙන් හෝ සම්පූර්ණ වශයෙන් හෝ වෙනත් විශ්ව විද්‍යාලයකට හෝ ආයතනයකට හෝ වෙනත් උපාධියක් හෝ ඩිප්ලෝමාවක් සඳහා ද ඉදිරිපත් නොකරන ලද බවත් සහතික කරමි.

T.N. Karunathilaka

මේ අපේක්ෂකයා විසින් කරන ලද ප්‍රකාශය සත්‍ය බවත්, මේ නිබන්ධනය ඇගයීම් කාර්යය සඳහා විශ්ව විද්‍යාලයට ඉදිරිපත් කිරීමට සුදුසු බවත්, නිර්දේශ කරමි / කරමු.

Paraphrase/ayeallite

මහාචාර්ය සභාවේ දෙවන පසුබිම
 පර්යන්ත (සබ් ප්‍රකාශ), කාන්තාව (පුරු),
 කාන්තාවේ (පුරු), නිර්දේශ (ශ්‍රී ලංකා විවිධ විශ්ව විද්‍යාලය)
 සමාජ විද්‍යාව හා මානව විද්‍යාව පිළිබඳ මහාචාර්ය
 විශ්ව
 ප්‍රවීණ කොතරිස් හා පුරුස් කොතරිස්
 සමාජ විද්‍යා හා මානව විද්‍යා අධ්‍යයනය
 ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රධාන විශ්ව විද්‍යාලය
 කොතරිස්, කොතරිස්, ශ්‍රී ලංකාව

2014.
 11
 කුසුමලංකා ලංකාවේ
 පුරුස් කොතරිස්
 පි.හල හා පනස්නතිවේදන අධ්‍යයනය-ශ්‍රී,
 ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රධාන විශ්ව විද්‍යාලය,
 කොතරිස්, කොතරිස්

පටුන

01. පළමු පරිච්ඡේදය
 - 1.1 ආදිවාසීන්ගේ හැඳින්වීම
 - 1.2 ලංකාවේ ආදිවාසීන්ගේ ප්‍රභවය
 - 1.3 වැද්දන් වර්ගීකරණය
 - 1.4 ආදිවාසීන්ගේ ව්‍යාප්තිය
 - 1.5 වර්ග බෙදීම
 - 1.6 බිම්තැන්නේ ආදිවාසීන්
 - 1.7 ඇදහිලි හා විශ්වාසය
 - 1.8 පවත්වන පූජා හා පුද ලබන යකුන්
 - 1.9 වැදි ජනතාවගේ ශාන්තිකර්ම
 - 1.10 වැදි ජනතාවගේ විශ්වාස
 - 1.11 ආදිවාසීන්ගේ සංස්කෘතික හා ජීවන රටාව
02. දෙවන පරිච්ඡේදය
 - 2.1 පෙරහැර අර්ථ නිරූපණය
 - 2.2 පෙරහැර ඉතිහාසය
 - 2.3 දළඳාව සමඟ පෙරහැර විධිමත් වූ අයුරු
 - 2.4 මහනුවර ඇසළ පෙරහැර
 - 2.5 වර්තමාන ඇසළ පෙරහැර
 - 2.6 දළඳා මාළිගාවට වැද්දන්ගේ ඇති සම්බන්ධය
 - 2.7 කතරගම පෙරහැර
 - 2.8 මහියංගන පෙරහැරේ චාරිත්‍ර විධි
 - 2.9 මහියංගන පෙරහැරේ පුද ලබන දෙව්වරු
03. තෙවන පරිච්ඡේදය
 - 3.0 මයියංගණ වැදි පෙරහැර
 - 3.1 වැදි පෙරහැරේ ආරම්භය
 - 3.2 මහියංගන වාර්ෂික පෙරහැරට ආදිවාසීන්ගේ දායකත්වය
 - 3.3 පෙරහැර පැවැත්වීම
 - 3.4 පෙරහැර පවත්වන දින ඉටු කරන චාරිත්‍ර
 - 3.5 පෙරහැර පැවැත්වීම
 - 3.6 පෙරහැරට පසු දින සිදු කරන චාරිත්‍ර
 - 3.7 වැදි පෙරහැර සම්බන්ධ නිරීක්ෂණ
 - 3.8 පෙරහැරේ දායකත්වය වෙනුවෙන් ලැබී ඇති රාජාණුග්‍රහය

04. සිව්වන පරිච්ඡේදය
 - 4.1 වැදි ජනතාවගේ සමාජ විපර්යාසය
 - 4.2 ආහාර හා නිවාස
 - 4.3 ජීවන ක්‍රමය
 - 4.4 අධ්‍යාපනය
 - 4.5 සමාජානුයෝජනය හා සාම්ප්‍රදායික අධ්‍යාපනය
 - 4.6 සෞඛ්‍ය
 - 4.7 පැරණි ජීවන රටාව පවත්වා ගැනීමේ අපහසුව.
 - 4.8 තරුණ පිරිස තුළ නවීකරණයට ඇති කැමැත්ත.
 - 4.9 ආදිවාසීන් වර්තමානයේ මුහුණපාන ගැටලු
05. පස්වන පරිච්ඡේදය
 - 5.1 වැදි පෙරහැරේ හා ආදිවාසීන්ගේ වර්තමානය
06. සමාලෝචනය
08. ආශ්‍රිත ග්‍රන්ථ
07. උපග්‍රන්ථ
08. ඡායාරූපාවලිය

ස්තූතිය

1. වැදි පෙරහැර විමර්ශනයේ යෙදීමට මා පෙළඹ වූ තිස්ස කාරියවසම් ගුරු පියාණන්ට
2. උපදේශකවරුන් වන මහාචාර්ය යසාංජලී ජයතිලක හා ජ්‍යෙෂ්ඨ කථිකාචාර්ය කුසුමලතා ලංකාමුල්ල ගුරු මැණිවරුන්ට
3. සිංහල හා ජනසන්නිවේදන අධ්‍යයන අංශ ප්‍රධාන ඇතුළු අධ්‍යනාංශයේ සියලු ගුරු මව්වරුන්ට, පියවරුන්ට
4. නිරතුරුව මාගේ ළඟ හිඳ දිරිය දුන් ආදර අම්මා, තාත්තා හා සොයුරු තරිඳුට
5. මගේ සෙවනැල්ල වූ අනුරාධට
6. මහා වනස්ථතියක් නොසැලී සිටින වන්නිලැත්තන්ට
7. ජාතික පුස්තකාල හා ප්‍රලේඛන මණ්ඩලයේ සියලු නිලධාරීන්ට, ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්ව විද්‍යාලයේ පුස්තකාලයාධිකාරී ඇතුළු සේවක මණ්ඩලයට, බදුල්ල මහජන පුස්තකාලයේ පුස්තකාලයාධිකාරී ඇතුළු සේවක මණ්ඩලයට, බ/ ඩී.එස්.සේනානායක ජාතික පාසලේ පුස්තකාලයාධිකාරී ඇතුළු සේවක මණ්ඩලයට,
8. මහියංගන පෙරහැර පිළිබඳ තොරතුරු ලබාදුන් මහියංගන පන්සලේ වැඩ වාසය කරන පූජ්‍යය ධර්මාලෝක හිමියන්ට
9. අධ්‍යයන අවශ්‍යතාවන්ට පහසුකම් සලසා දුන් ආදිවාසී ජන උරුම කේන්ද්‍රයේ පරිපාලන නලින් අයියා, දඹානේ ගුණවර්ධන, තලාවරිගේ ප්‍රේමදාස, දඹාන පාසලේ විදුහල්පති ඇතුළු දඹානේ ආදිවාසීන් සැමට
10. මා නොදත් බොහෝ කරුණු , ලිපි ලේඛන ලබා දී සහය දුන් මහියංගන සමන් දේවාලයේ පෙර සිටි සමරකෝන් බණ්ඩා කපු මහතාට
11. මහියංගන සමන් දේවාලයේ වත්මන් කපුමහතා වන දිසානායක මහතාට හා එම කාර්ය මණ්ඩලයට
12. පරිගණක ගත කිරීම හා පිටු සකසා දුන් රම්‍යා සහ ගීතිකා සොයුරියන්ට
13. පහන්වනතුරු දෙවතාවක්ම පෙරහැර නැරඹූ මාගේ පවුලේ අයට
14. නන් අයුරින් මට අතහිත දුන් සැමට හදපිරි තුනි.

හැඳින්වීම

ලංකාව ප්‍රෞඪ ඉතිහාසයකට හිමිකම් කියන රටකි. විජයගේ ලංකාගමනයට බොහෝ කාලයකට පෙර ද ලංකාවේ මිනිසුන් වාසය කරන ලද බව ඉතිහාසය සාක්ෂි දරයි. කිසියම් හෝ රටක ජීවත්වන ආදිවාසීහු එරට අන්‍යතාව නිරූපණය කරන්නෝ වෙති. ඕස්ට්‍රේලියාවේ “ඇබරිජින්වරුන්ට ” සමානත්වයක් ඇති ලංකාවේ ආදිවාසීන් හඳුන්වන්නේ “වැද්දා” යන නමිනි. මොවුන් පිළිබඳ බොහෝ කලකට පෙර සිටම පර්යේෂකයන්, ගවේෂකයන්, ඉතිහාසඥයන් විවිධ පර්යේෂණ පවත්වා ඇත. ඔවුන් පිළිබඳ විවිධ අදහස් මතිමතාන්තර ඉදිරිපත් කර ඇත. නමුත් බොහෝ විට ඔවුන්ගේ සංස්කෘතිකාංග පිළිබඳ විශේෂ අවධානයක් යොමු කර නැත. අනාදිමත් කාලයක පටන් ඔවුන් සතුව පවතින ඔවුන්ට ම අන්‍යාය වූ සංස්කෘතිකාංගයක් වෙත මා යොමු වූයේ ඒ නිසාවෙනි.

මහියංගනණ වාර්ෂික නිකිණි පෙරහැරට සමගාමීව ආදිවාසීන් විසින් පවත්වනු ලබන පෙරහැරක් ඇත. එය ප්‍රසිද්ධ වන්නේ “වැදි පෙරහැර” නමිනි. මෙම පෙරහැරට අන් පෙරහැර තරම් ම වටිනාකමක් හෝ ඇගයීමක් ලබාදී නැත. සමාජ විපර්යාසයන් සමඟ ආදිවාසීන්ගේ ද විපර්යාසයන් සිදුවීම පුද්ගලයකට කරුණක් නොවේ. ආකල්ප හා සිතූම් පැතුම් මෙන්ම ඔවුන්ගේ සියලුම ජීවන රටාවන් වර්තමානයේ වෙනස්වන සමාජය හමුවේ විපර්යාසයනට ලක් වෙමින් පවතී.

මෙම පර්යේෂණ නිබන්ධයෙන් ආදිවාසී ජන කොට්ඨාස පිළිබඳ විශේෂයෙන් ම දඹාන ප්‍රදේශයේ ජීවත්වන ආදිවාසී ජනවර්ගයා තුළ තවමත් නොනැසී පවත්නා සංස්කෘතික අගයන් සමාජ සාරධර්ම හා මානව වර්ගයාට පිළිබඳ අධ්‍යයනයක් සිදුකර ඇත. මානවයා තුළ වර්තමානයේ ඇතිවී තිබෙන සාදාචාරාත්මක හා සංස්කෘතික පරිහානිය වළක්වාගෙන නැවත සාර්ධර්මවලින් පිරිපුන් සමාජයක් බිහි කළ හැකිවන්නේ අතීත සමාජය තුළ පැවැති ඒ වටිනා සමාජ ආචාරධර්ම පිළිබඳ සොයාබලා ඒවා වර්තමාන සමාජයට දායාද කිරීමෙනි. ඒ සඳහා ප්‍රධාන ලෙස යොදාගත හැකි වන්නේ අපේ රටේ අන්‍යතාව කියාපාන ආදිවාසීන්ගේ අතීතය අධ්‍යයනය කිරීමෙනි.

මෙම පර්යේෂණ නිබන්ධයෙන් ආදිවාසීන්ගේ අතීතය සහ වර්තමානය පිළිබඳ අධ්‍යයනය කර ඇති අතර ඔවුන්ගේ සංස්කෘතිකාංගයක් වන වැදි පෙරහැර පිළිබඳ පුළුල් අවධානයක් යොමුකර ඇත. මෙම අධ්‍යයනයේ දී පොත්පත්වල මෙනෙක් කලක් සඳහන් නොවූ තොරතුරු රාශියක් සපයා ගැනීමට මට හැකිවිය. ආදිවාසීන්ගේ සැඟවී ගිය යටගියාව යළි භාරා බැලීමට මෙම අධ්‍යයනයෙන් මට හැකිවිය. ඒ සඳහා මට සහය දැක්වූ සියලුදෙනා සිහිපත් කරන්නේ මහත් සතුටිනි. මෙවන් අධ්‍යයනයක් කිරීමෙන් මා අදහස් කළේ වර්තමානයේ ක්‍රමයෙන් අභාවයට යෑමේ තර්ජනයකට මුහුණ පා සිටින වැදි පෙරහැරට සමාජයේ වටිනාකමක් හා සමාජයේ සියලුදෙනාගේ අවධානය යොමු කරවීම යි.

පළමු වැනි පරිච්ඡේදය

1.1 ආදිවාසීන් පිළිබඳ හැඳින්වීම

යම් රටක හෝ ප්‍රදේශයක මූලින් ම ජනාවාස පිහිටුවාගෙන ජීවත් වූ මිනිස් කොට්ඨාසය ආදිවාසීන් ලෙස හැඳින්විය හැකිය. ආදිවාසිකයන් හෙවත් Aborigines යන පදය ආරම්භයේ සිට යන අරුත ඇති ab origine යන ලතින් වචනයකින් ආවකි (ජයතිලක, 2001:1).

ආදිවාසී ජනයා යනු කවුරුන්දැයි World Bank Operational Directive හි පහත සඳහන් පරිදි විස්තර කර ඇත.

ප්‍රමුඛ හෙවත් බලවත් සමාජයෙන් වෙනස් වූ සමාජ හා සංස්කෘතික අනන්‍යතාවකින් යුත් සංවර්ධන ක්‍රියාවලියට අවාසි හා හානි විය හැකි සමාජ කණ්ඩායමකි (1991 : 4 - 20).

දැනට ලෝකයේ රටවල් එකසිය තිස්හයකට වඩා වැඩි ප්‍රමාණයක ආදිවාසීහු ජීවත් වෙති. ඒ අතර ඇමරිකාව, අප්‍රිකාව, ඕස්ට්‍රේලියාව වැනි රටවල් ප්‍රධාන වේ. මොවුහු ඉතා වාමි සරල දිවිපෙවතක් ගත කරති. ඔවුන්ට ආවේණික වූ භාෂාව සරල ය. තම අනන්‍යතාව නිරන්තරයෙන් රැක ගැනීමට ඔවුහු උත්සාහ දරති. යම් රටක ඉතිහාසය, සංස්කෘතිය, ආදී කියාපාන්නේ එරට ආදිවාසී ජනතාවයි. මොවුහු රටක ආදිතම ඉතිහාසයට හිමිකම් කියති. ආදිවාසීන් ලෙස සලකනුයේ විදේශයන්ගෙන් ආනයනය කරන ලද සාමාජික, සංස්කෘතික හෝ ආර්ථික විපර්යාසයන්ට අනුගත නොවී නැතහොත් අවම වශයෙන් අනුගත වී හෝ තම පාරම්පරික සම්ප්‍රදාය හැකිතාක් දුරට රැක ගනිමින් ජීවත්වන වාර්ගික ජන කොටස් ය (සෝමසුන්දර, 2007: 25).

මේ ආකාරයට ලෝකයේ සෑම රටක ම පාහේ සාම්ප්‍රදායික ජීවන රටාවන් අනුකරණය කරමින්, ඒවා රැක ගනිමින් ජීවත්වන ආදිවාසීන් බොහෝමයක් ඇත. නමුත් බාහිර සමාජයෙන් මොවුන්ට එල්ල වන විවිධාකාර බලපෑම් නිසා රටක අනන්‍යතාව කියාපාන මෙම ආදිවාසීන් ටිකෙන් ටික ක්‍ෂය වෙමින් යාමක් දක්නට ලැබේ.

1.2 ලංකාවේ ආදිවාසීන්ගේ ප්‍රභවය

ලංකාවේ ආදිවාසීන්ගේ ප්‍රභවය හෙවත් සම්භවය සම්බන්ධ ව විවිධ මත, ජනප්‍රවාද හා විශ්වාස පවතී. ප්‍රාග් ඓතිහාසික සමයෙහි මෙරට වාසය කළ ආදිවාසීන් පිළිබඳ ව කරුණු හදාරන විට වැදි ජනයාගේ ප්‍රභවය පිළිබඳ අවබෝධයක් ලබාගත හැකි වේ.

තව ද ලංකාවේ වංශ කථාවල දක්වෙන එවකට ජීවත් වූ යක්ෂ ගෝත්‍රිකයන් බලංගොඩ මානවයාට නැකම් කියන ජන කොට්ඨාසයක් බව ඔප්පු වී ඇති අතර එම වංශ කථා හා වෙනත් සොයාගෙන ඇති සාක්ෂි අනුවත්, ක්‍රි.පූ. 500 හෝ ඉන් පසු අවධිවල සිංහල වැනි දියුණු මිනිස් කොට්ඨාසවලට අමතර ව ගල්ලෙන් වැනි සුරක්ෂිත ස්ථානවල බලංගොඩ මානව පරපුරට අයත් වැද්දන් වාසය කර ඇති බවත්, මේ නිසා බලංගොඩ සංස්කෘතිය ක්‍රි.පූ. 11000 පමණ සිට දළ වශයෙන් ක්‍රි.පූ. 500 අතර කාලයට අයත් කළ හැකි බව සඳහන් වේ. යාපනය අර්ධද්වීපය හැරුණු විට දිවයින පුරා විසිරී පැතිරී ඇති ප්‍රදේශවලින් බලංගොඩ සංස්කෘතියට අයත් ප්‍රාග් මානව ඓතිහාසික ස්ථාන 108 පමණ දැනට සොයාගෙන ඇත (දූරණිගල , 1991: 4950). මේ අනුව බලන කල වර්තමානයේ පවා වෙසෙන වැදි ජනයා බලංගොඩ මානවයාගෙන් පැවැත එන මිනිස් කොටසකි. වැද්දන් බලංගොඩ මානවයාගෙන් පැවැත එන ජන කොටසක් නිසා ඔවුන් "සබර" නමින් හඳුන්වන්නට ඇත. සබරුන් හෙවත් වැද්දන් බහුල ව ජීවත් වූ නිසා 'සබරගමුව' යන්න ගම්‍ය වූ බවත් එයට බලංගොඩ ප්‍රදේශය ද ඇතුළත් වීමෙන් පළාත් නම්වලින් ද වැදිජනයාගේ සම්භවය කියාපාන බව පිළිගත හැකි ය (සිද්ධිසේන, 2006 : 229).

ලංකාවේ ජීවත්වන වැද්දන් බලංගොඩ මානවයාගෙන් පරිණාමය වන බව ප්‍රකාශ කරන ශිරාන් දූරණිගල මෙසේ දක්වා ඇත.

"බලංගොඩ මානවයා කායික වශයෙන් සමානවනුයේ ලංකාවේ ජීවත්වන වර්තමාන වැදි ජනතාවටයි. වැද්දන් බලංගොඩ මානවයාගෙන් පැවැත එත්දැයි යන්න පිළිබඳ කිසිම සැකයක් නොමැත. දිගු පටු හිස, ඉදිරියට නෙරා ඇති නළල් තලය හා සන හිස් කබල් ඇට,

පුළුල් ශක්තිමත් කම්මුල් ඇට, පස්සට නැඹුරු වූ නිකට , ගෙවී ගිය විශාල දත් හා මුක්කන් නාසය, වැනි කායික ලක්ෂණ බලංගොඩ මානවයා වෙත දක්නට ලැබිණි.”ආදිවාසී වැද්දන්ගේ චර්යා රටා හා අභිචාරවිධි බලංගොඩ මානවයාගෙන් පැවැත එන බවට කිසිදු සැකයක් නැත (දුරුණියගල, 1984 : 63).

ලංකාවේ වැද්දන් වැනි ප්‍රාථමික ගෝත්‍රික ජන කොටස් ඕස්ට්‍රේලියාවේ ද වාසය කරති. ඔවුහු ජලයිටෝසීන යුගයේ දී ආසියා මහද්වීපයෙන් සංක්‍රමණය වූවන් ලෙස සැලකෙති. එසේ ලංකාවට ද ඔවුන්ගෙන් කොටසක් පැමිණීම නිසා වැද්දන් ආසියා මහද්වීපයෙන් ප්‍රභවය ලබා ඇත (සිද්ධිසේන, 2003 : 230).

ජලයිටෝසීන යුගයේ පෘථිවියේ හටගත් කාලගුණික විපර්යාස නිසා පෘථිවි පෘෂ්ඨයේ තිබූ ග්ලැසියර් දියවී යන්නට විය. එනිසා සාගර ජලමට්ටම ද ඉහළ ගොස් ඇත. මෙම විපර්යාසය වන්නට පෙර ලංකාව ජාවා, සුමත්‍රා, සෙලිබස් ආදී දිවයින් ආසියානු මහාද්වීපය හා ඒකාබද්ධ ව පවතින්නට ඇත. එමෙන් ම පෝක් සමුද්‍ර සන්ධිය ජලයෙන් යටවී ඇත්තේ ද දැනට වසර 15000 ක් 1000 අතර ඇති වූ එම කාලගුණික විපර්යාසයේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙස යි. ඊට පෙර ලංකාව ද ඉන්දීය ගොඩබිම් හා සෘජු සබඳතා තිබෙන්නට ඇත. එම ගොඩබිම් ඔස්සේ ගෝත්‍රික ජනයා මෙරටට සංක්‍රමණය වන්නට ඇත (රත්නපාල, 2003 : 17).

ඕස්ට්‍රේලියාවට මෙන්ම මෙරටට ද ගොඩබිම් මාර්ග ඔස්සේ සංක්‍රමණය වූ ප්‍රාථමික ජනයා එම ප්‍රදේශවල පැවැති පරිසරයට හා දේශගුණයට අනුවර්තනය වන්නට ඇත. ඕස්ට්‍රේලියාවට සංක්‍රමණය වූවෝ ඕස්ට්‍රේලියන් ඇබරිජිනීස්වරුන් ලෙස පැවත එති. මෙරටට සංක්‍රමණය වූ ඔවුන් මෙරට ජනයා සමග මිශ්‍ර වී කැළැබඳ ප්‍රදේශවල ජීවත්වෙමින් මෙරට පරිසරයට හැඩ ගැසෙන්නට ඇත. කාලයත් සමග ම ග්ලැසියර් බාදනය වී ගොඩබිම් මාර්ග ඇහිරී එකිනෙකින් වෙන්වීමෙන් මොවුන් අතර තිබූ සබඳතාවල ඉඩකඩ ඇහිරීගොස් හුදකලා ජනතාව ලෙස ජීවත්වන්නට ඇත (රත්නපාල, 2003 : 17).

මේ අනුව බලන විට ලංකාවේ මීට වසර දශලක්ෂයකටවත් පෙර සිට මිනිස් වාස තිබූ බව සිතිය හැකි ය. ලංකාවේ උතුරු හා ගිනිකොණදිග වෙරළබඩ පිහිටි වැලි හා බොරළු තැන්පතුවල මිනිස් වාස තිබූ බවට සාධක ඇත (දරණියගල, 2006 : 42).

මෙසේ ප්‍රභවය ලැබූ ආදිවාසීහු ලංකාවේ නොයෙක් ප්‍රදේශවල පදිංචි වූහ. දිවයිනේ තැනින් තැනට සංචාරය කළ වැද්දේ බොහෝමයක් වන්නිකරයට ගොස් එහි වනාන්තරවල වාසය කරන්නට වූහ. රොබට් නොක්ස් තම කෘතියේ වැද්දන් පිළිබඳ මෙසේ සඳහන් කර ඇත.

“මේ ජාතිය වූ කලී, වනචාරී මනුෂ්‍යයෝ ය, ශිලාචාර මනුෂ්‍යයෝ යැයි දෙකොටසකට බෙදෙති. මේ දෙකොටස අතුරින් මා වාසය කළේ පසුව කී ශිලාචාර කොටස සමගය. වනචාරී මනුෂ්‍යයෝ වනාහි වනයේ වාසය කරන සිවුපා සතුන් මෙන් ම වනවරය, පූර්වෝක්ත වනචාරී මනුෂ්‍යයෝ මෙහි කැලෑවල වාසය කරති. ඔවුන්ගේ නාමය” “වැද්දේ ය” (Konx, 1961:196). මෙයින් පෙනී යන්නේ විරාත් කාලයක් තිස්සේ වැද්දන් ලංකාවේ විවිධ ප්‍රදේශවල වාසය කළ බව යි.

තමන් කුවේණියගේ දරු මුණුපුරු පරපුරෙන් පැවැත එන බවට අභිමානයෙන් පවසන වැදි ජන කොටසක් ද වෙති (තලාවරිගේ කිරිඳිණි 2008.09.22 දින දඹානේ දී පැවැති සම්මුඛ සාකච්ඡාව). මහාවංශයේ සත්වෙනි පරිච්ඡේදයට අනුව දඹදිව සිට සත් සියයක් පිරිස සමග නැව්නැග ලංකාවේ තම්මැන්නාවට ගොඩබට විජය කුමරාට කපු කට්මින් සිටි කුවේණිය (කුවන්නා) නම් යක්ෂ ගෝත්‍රික කුමරියක මුණ ගැසුණි. කෙසේ හෝතම ගෝත්‍රයේ සියලු රජ කුමාරවරුන් මරා ලංකා රාජ්‍ය ලබාගැනීමට විජය කුමරාට කුවේණියගේ උපදෙස් ලැබුණි. කුවේණියගේ ඥාති රාජකීයයන් මරා දමා රජ වූ විජය, කුවේණිය තම බිරින්දෑ තනතුරෙහි තබාගත්තේ ය. ඔවුන්ට ලැබුණු දෙදරුවෝ ජීවහත්ථ හා දිසාලා වූහ (මහාවංශය 7 වන පරි, 59 ගාථාව).

ටික කලක දී විවිධ ගම් දනව් පිහිටුවා ගත් විජයගේ පිරිසගේ උපදෙස් පරිදි රාජාභිෂේකය සඳහා විජයට දඹදිවින් රාජකුමාරියක සරණපාවා ගැනීමට සිදුවිය. ඒ අනුව කුවේණියට දරු දෙදෙනාත් සමග මාළිගය අතහැර යන්නට සිදුවිය. දරු දෙදෙනාත් සමග

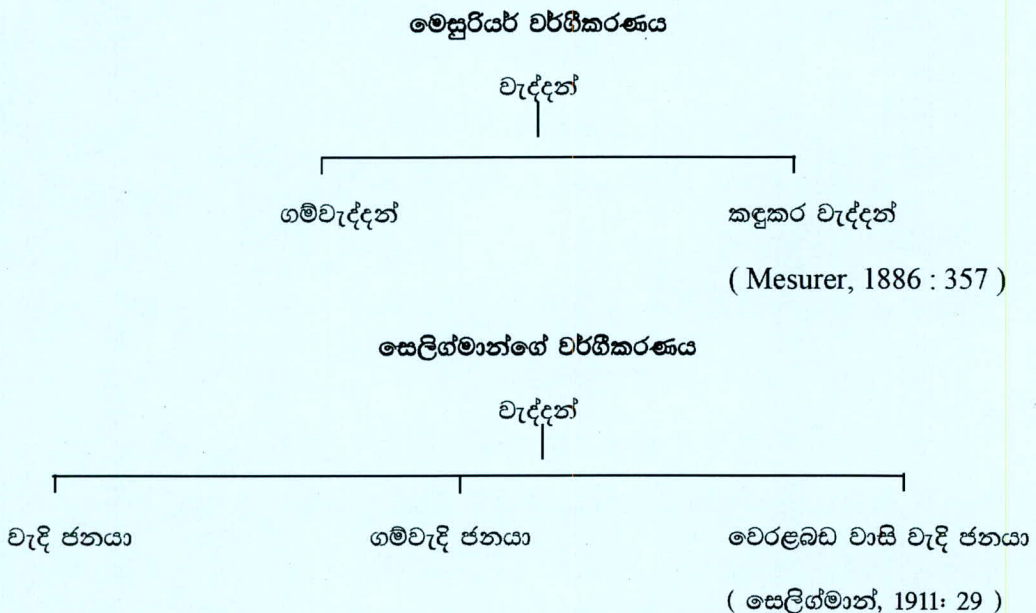
ලංකාපුර ඥාතීන් වෙත ගිය කුවේණිය ඥාතියකු අතින් මැරුම් කෑ අතර දරු දෙදෙනා සමනළ අඩවියට පළාගොස් වියපත් වූ පසු අඹුසැමියන් සේ වාසස කළ බවත්, ඔවුන්ගෙන් පැවැත එන්නන් වැද්දන් බවත් මහාවංශයේ මෙසේ සඳහන් වේ. "ඔවුහු එයින් වහා පළාගොස් සමන් කුළට ගියෝ ය. ඒ දෙටු තෙමේ තරුණ වූයේ ඒ නැගණියන් සමග වාසස කළේ ය. ඔවුහු දූ පුතුන්ගෙන් වැඩි ඒ කඳුරට ම විසූහ. මේ තෙමේ වැද්දන්ගේ උප්පත්තිය යි" (මහාවංශය 7 වන පරි, 66 67 68 ගාථා).

මේ අනුව වැදි ජනයාගේ ප්‍රභවය විජයාගමනයෙන් පසුව බව හැඟෙනත් පුරාවිද්‍යාත්මක හා මානව විද්‍යාත්මක සාධක අනුව ලංකාවේ මානව පුරාවෘත්තය ඊට බොහෝ කලකට පෙර සිදු වූවකි. වත්මන් වැදි නායක දඹානේ වන්නිලාත්තන් පවසන්නේ ද විජයගේ පැමිණීමට පෙර මෙරට වැද්දන් විසූ බව ය.

වැදි ජනයාගේ ඇදහිලි හා විශ්වාසවලට අනුව ඔවුන් යක්ෂ ගෝත්‍රිකයන්ගේ ක්‍රමික විකාශනයෙන් පැවත එන ජන කොට්ඨාසයක් බව සිතීමට තුඩුදෙන කරුණු දක්නට ඇත. බුදුන්වහන්සේ මහියංගණයට වැඩම කළ අවස්ථාවේ උන්වහන්සේට මුණගැසුණු යක්ෂයින්ගෙන් තමන් පැවැත එන බව වැද්දෝ පවසති (උතුරු වර්ගයේ වන්නිලාත්තෝ සමග, 2008 .09.22 දඹානේ දී පැවැති සම්මුඛ සාකච්ඡාව). නැයකුන් පිඳීම, නැයකුන් ඇදහීම වර්තමාන වැදි ජනතාවගේ විශේෂ පුදපූජා විධියකි. එබැවින් වැදි ජනතාවගේ සම්භවය පිළිබඳ වඩාත් පිළිගතහැකි මතය වනුයේ යක්ෂ ගෝත්‍රිකයින්ට ඔවුන් වඩාත් සමීප බව ය.

1.3 'වැද්දන්' වර්ගීකරණ

වැද්දන් පිළිබඳ පර්යේෂණය කළ පර්යේෂකයන් වැද්දන් විවිධාකාරයෙන් වර්ගීකරණ කර ඇත.

මෙලෙස වැදි ජනයා බෙදා දක්වා ඇත්තේ ඔවුන් වෙතින් විද්‍යාන විවිධ සමාජ විද්‍යාත්මක ලක්ෂණ අනුව ය. සෙලිග්මාන් මහතා ගල් (වනගත) වැද්දන් හා කැළෑ වැද්දන් යන පද දෙක භාවිතයට ගෙන නොමැත. මීට අමතර ව නිරි වැද්දන්, දඩ වැද්දන්, මස් වැද්දන්, මුදුකර වැද්දන්, කොළ වැද්දන්, කල වැද්දන් ලෙස වැද්දන් හඳුන්වා ඇතත් එම පද ද එතරම් භාවිත වී නොමැත.

1.4 ආදිවාසීන්ගේ ව්‍යාප්තිය

අනුරාධපුර දිස්ත්‍රික්කයේ වැදිගම් 46 ක් වූ බවට පර්යේෂණවලින් තොරතුරු ලැබී ඇත. පෙර දී වැද්දන් වාසය කොට පසුව අත්හරින ලද ගම් 7 ක නම් ද සඳහන් වේ (Brow , 1970: 41). මේ ගම්වල වාසය කළේ වැද්දෝ වෙති. 17 වන සියවසේ දී පමණ සබරගමු ප්‍රදේශයෙන් නැගෙනහිරට සංක්‍රමණය වන්නට ඇතැයි සැලකෙන වැදිජන කොටස වෙරළබඩ

වැද්දන්සේ හඳුන්වා ඇත. නැගෙනහිර වෙරළාශ්‍රිත ව වාසස්ථාන තනාගත් ඔවුන් දමිළ ජනයාගේ ජීවන රටාවට හුරු වූ අතර ඔවුන් හා මිශ්‍ර වූ බව ද පෙනේ. මිටි ශරීරය, අඳුරු පැහැ සම, රළු පැවැත්ම ඇති ඔවුහු තමන් වැදි ජන කොටසක් බව ප්‍රකාශ කළහ යි ආචාර්ය නන්දදේව විජේසේකර මහතා පවසයි. දැනට වැදිබස නොදනිතත් ඔවුන්ට වැද්දන්ගේ වර්ග පිළිබඳ අවබෝධයක් ඇත. වාකරෙයි, කල්කුඩා, වාකනේරි ආදී ගම්මානවල ඔවුහු වාසය කරති. ඔවුහු හින්දු හා දෙමළ චාරිත්‍ර ඇදහීමට යොමුවූහ. ඔවුන්ට දුන්නෙන් විද සතුන් මැරීමට මෙන් ම දූල් දමා මසුන් ඇල්ලීමට ද හැකි ය. මෙම වෙරළබඩ වැදි ජනතාව ද තම නිවෙස් වටා ඇති භූමියෙහි විවිධ දෑ වගා කළහ. දිඹුලාගල අවට විසූ වැදි තරුණයින් මඩකලපුව පෙදෙසට ගොස් අවාහ විවාහ ඇතිකරගත් බවට විවිධ තොරතුරු ඇත.

මේ අනුව විජය කුමරුගේ යක්ෂ සංභාරයෙන් පසු බේරි ඉතිරි වූ යක්ෂ ගෝත්‍රිකයන් ද ගිරිදුරුවල සැඟව ජීවත් වී ඇත. මොවුන් සබරගමුවේ කඳු, ලග්ගල, දිඹුලාගල, තන්තිරිමලේ ආදී ගිරි ප්‍රදේශවල ජීවත් වී ඇති අතර, ඔවුන්ගේ පරිණාමයෙන් වැදි ජනතාවගේ ප්‍රභවය සිදු වී ඇත.

ආදිවාසීන්ගේ ව්‍යාප්තිය බොහෝවිට වියළි කලාපයට අයත් ප්‍රදේශවල පැතිර ගොස් තිබේ. නමුත් ආදි ම වැද්දන් විසූවේ යැයි සැලකෙන ගම් රාශියක් තෙත් කලාපයට අයත් සබරගමුවේ ද පිහිටා තිබුණි. තෙත් කලාපයේ සබරගමුවට අයත් වාසස්ථාන බලංගොඩ මානවයාගෙන් පැවැත එන්නා වූ ආදි ම වැදි ජනගහනයේ ප්‍රාදේශීය ව්‍යාප්තිය පෙන්නුම් කරයි (සිද්ධිසේන, 2006 : 234).

මුල් යුගයේ සිට ම මිනිසා භූගෝලීය වශයෙන් හිතකර පරිසර පද්ධති ආශ්‍රයෙන් ජනාවාස බිහිකරගෙන ඇත. ලෝකයේ සෑම රටක ම පාහේ ජනාවාස වර්ධනය හා ව්‍යාප්තිය කෙරෙහි බලපාන වැදගත් සාධකයක් ලෙස භූගෝලීය සාධක ද වේ (එදිරිසූරි උඩුහෝරාව, 2006 : 134). ලංකාවේ ද මුල් ම ජනාවාස ලෙස හඳුන්වා ඇත්තේ විජයාගමනයෙන් පසු පිහිට වූ ජනපදකරණයයි. නමුත් ඊට පෙර සිට ම ලංකාවේ විසූහ යි සැලකෙන වැදි ජන ව්‍යාප්තිය ලංකාවේ වියළි කලාපීය වනාන්තර ආශ්‍රයෙන් බිහි වී ඇත.